

китѣ хора, а тој рече надеждата, зашто' а
иматъ, и който нишо неиматъ.

12. Пакъ го попытаха: да ли можимъ да
оукривимъ ѿ Бога нѣкоа работа; а тој рече
не можимъ нити мислѣ.

13. Оукратѣ душаха чи едѣинъ хортѣва
слѣ за него, а тој рече: не трѣка да са чѣ-
дѣте, зашто' тој не знаѣ да хортѣва добрѣ.

14. Мѣсаниа попытаха: какъ можи чело-
вѣкъ да собѣрши благополѣчнѣ живѣтатъ си,
а тој ѡтвѣща: акъ живѣи сакоги се тѣи,
ка то чи ли щѣше да оумаре на оутрѣ.

15. Нѣкой си брацолеви многѣ при Аристо-
тѣла, ачи' като' стана да си ѡидѣ рече мѣ:
вѣлкимъ та смѣтихъ сѣ хоратѣтѣ си, не:
рече философатъ, зашто' ахъ 'не та слѣшахъ.

16. Мѣтѣла Македонанинатъ попыта го
едѣинъ военачалникъ: що щѣ правѣиш оутрѣ;
а тој рече: акъ оугадахъ чи дрѣхата ми
знаѣ що си мѣсла да правѣ, тојзи чѣсѣ
а и хгарахъ.

17. Оѣрѣтила рѣза едѣинъ приѣтель пойска
едно' не правѣдно нѣщо, а тој не рече да го
стѣри. Тогѣзи са разгнѣви приѣтельбатъ мѣ,